

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/627/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215752
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712215752.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova č. 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova č. 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, za ktorú koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, 813 11 Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13C/198/2012-185 zo dňa 23. 04. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.
Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu žalobcu vo veci samej a žalovanej náhradu trov konania nepriznal; konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) zastavil a súčasne zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010). V odôvodnení rozsudku k výroku o zastavení konania o návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) okresný súd uviedol, že žalobca už v predmetnom konaní súdu doručil dňa 03. 10. 2013 rovnaký návrh, ktorý okresný súd zamietol uznesením č. k. 13C/198/2012-96 dňa 08. 10. 2013. Predmetné uznesenie okresného súdu potvrdil Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/995/2013-122 zo dňa 30. 04. 2014. Vzhľadom na totožnosť podaní žalobcu doručených súdu dňa 03. 10. 2013 a 16. 04. 2015 okresný súd usúdil, že sa jedná o prekážku veci rozsúdenej, a preto s poukazom na ustanovenie § 104 ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) konanie o tomto návrhu na prerušenie konania zastavil. Návrh na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach žalovanej v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010) okresný súd ako nedôvodný zamietol s odôvodnením, že sa v uvedenom konaní nerieši žiadna otázka, ktorá by mohla mať význam pre rozhodnutie súdu v konaní vo veci samej a vo veci samej ani nevyvstala potreba aplikácie unijného práva.

Vo veci samej sa žalobca domáhal vyčíslenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom,

t.j. zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty vo veciach pôvodne vedených na okresnom súde pod sp. zn. 13C/198/2012, 13C/199/2012, 13C/200/2012, 13C/201/2012, 13C/202/2012, 13C/203/2012, 13C/204/2012, 13C/205/2012, 13C/206/2012, 13C/207/2012 a 13C/208/2012, ktoré okresný súd uznesením č. k. 13C/198/2012-15 zo dňa 14. 12. 2012 spojil na spoločné konanie ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 13C/198/2012. Okresný súd vykonal dokazovanie exekučnými spismi týkajúcimi sa jednotlivých spojených konaní a zistil, že (1) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/198/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/967/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 20. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému D. J., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 21606/09 zo dňa 21. 01. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 09. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/967/2010-14 zo dňa 03. 01. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 02. 2011; (2) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/199/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 26Er/412/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 18. 03. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. T., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 18908/09 zo dňa 19. 11. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 28. 04. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 26Er/412/2010-19 zo dňa 05. 01. 2011, ktoré bolo rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoE/109/2011-32 zo dňa 31. 03. 2011 zrušené a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie; (3) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/200/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 22Er/747/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 28. 06. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. R., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 02747/11 zo dňa 29. 04. 2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 18. 08. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 22Er/747/2011-10 zo dňa 19. 08. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 03. 2012; (4) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/201/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/264/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 02. 03. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému A. G., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 11781/10 zo dňa 09. 12. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 21. 03. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/264/2011-10 zo dňa 20. 05. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 09. 2010; (5) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/202/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 20Er/273/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 05. 04. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. J., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 14332/10 zo dňa 28. 01. 2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 02. 05. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 20Er/273/2011-11 zo dňa 19. 05. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23. 08. 2011; (6) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/203/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 24Er/718/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 21. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému D. T., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23533/09 zo dňa 02. 02. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 09. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 24Er/718/2010-9 zo dňa 22. 10. 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 17. 12. 2010; (7) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/204/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 24Er/702/2011, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 31. 05. 2011 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému E. G., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 14333/10 zo dňa 31. 03. 2011, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 05. 08. 2011 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 24Er/702/2011-10 zo dňa 02. 11. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09. 03. 2012; (8) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/205/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 27Er/1049/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený

subjekt, podal dňa 10. 08. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému I. G., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 05199/10 zo dňa 29. 06. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 07. 10. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 27Er/1049/2010-13 zo dňa 19. 05. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24. 08. 2011; (9) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/206/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 26Er/573/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 28. 04. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému I. J., a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 23585/09 zo dňa 04. 02. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 28. 05. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 26Er/573/2010-27 zo dňa 16. 05. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 05. 07. 2011; (10) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/207/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 24Er/777/2009, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 05. 10. 2009 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Marian Válovčan, a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 05115/09 zo dňa 08. 07. 2009, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 02. 11. 2009; exekučný súd exekučné konanie zastavil uznesením č. k. 24Er/777/2009-14 zo dňa 26. 01. 2010, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoE/55/2010-26 zo dňa 30. 04. 2010 zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie; následne okresný súd vo veci opätovne rozhodol uznesením č. k. 24Er/777/2009-30 zo dňa 08. 11. 2010, ktorým žiadosť súdneho exekútora zamietol; uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. 04. 2011; (11) konanie pred spojením vedené pod sp. zn. 13C/208/2012 sa týka exekučného konania sp. zn. 22Er/943/2010, v ktorom žalobca, ako oprávnený subjekt, podal dňa 22. 07. 2010 u súdneho exekútora návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému Peter Kahabka, a to na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného Slovenskou rozhodcovskou, a. s., sp. zn. SR 22808/09 zo dňa 20. 01. 2010, kde žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola exekučnému súdu doručená dňa 23. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením č. k. 22Er/943/2010-12 zo dňa 06. 07. 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16. 03. 2012. Obdobie od doručenia žiadosti do rozhodnutia o nej bolo potrebné na preskúmanie formálnej a materiálnej vykonateľnosti žalobcom predloženého exekučného titulu z hľadiska ustanovení na ochranu spotrebiteľa. Na základe vykonaného dokazovania exekučnými spismi dospel okresný súd k záveru, že v rámci uvedeného postupu exekučného súdu nedošlo k prieťahom v konaní a exekučný súd bol oprávnený skúmať, či predložený exekučný titul (rozhodcovský rozsudok) nie je v rozpore so zákonom. Okresný súd uzavrel, že nemal preukázaný tvrdý nesprávny úradný postup exekučného súdu ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti žalovanej za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/, § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1 a § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a § 44 ods. 2 Exekučného poriadku; o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti žalobcu. Ďalej poukázal na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie bolo potrebné z konania vylúčiť, aj s ohľadom na prax iných súdov. Za týchto okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pri rozpore s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrassburgu neobstojí, žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorého výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci súdom (vylúčeným sudcom) neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému legálne pripustil odvolanie. Žalobca podal proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania odvolanie, pričom v čase podania odvolania o zamietnutí návrhu vo veci samej nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Dôsledok správania súdu, kedy predbehol vydaním meritórneho rozhodnutia účinky právoplatného rozhodnutia o prerušení konania z dôvodu rozhodovania o otázke

neustrannosti sudcu, zakladajú porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu, osobitne mária jeho možnosť konať pred súdom. Žalobca taktiež uviedol, že trval na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, nemal sa možnosť vyjadriť k tvrdeniam žalovanej, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Súd rozhodol bez toho, aby umožnil žalobcovi s cieľom ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Žalobca ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť, a sám nemal možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Zdôraznil presvedčenie o porušení jeho práva v exekučnom konaní na rozhodnutie v zákonnej lehote a vyjadril nepochopenie nad postupom okresného súdu, ktorý nekonštatoval porušenie jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, hoci zistil nedodržanie príslušnej zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu. Napadnutý rozsudok označil za nepreskúmateľný, pretože sa vôbec nezaoberá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca sa žalobami voči žalovanej domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. zamietnutím žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonnej lehoty; žalobca navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnymi exekučnými spismi okresného súdu. Uznesením č. k. 13C/198/2012-15 zo dňa 14. 12. 2012 spojil okresný súd konania vedené pod sp. zn. 13C/198/2012, 13C/199/2012, 13C/200/2012, 13C/201/2012, 13C/202/2012, 13C/203/2012, 13C/204/2012, 13C/205/2012, 13C/206/2012, 13C/207/2012 a 13C/208/2012 na spoločné konanie, ktoré ďalej viedol pod spoločnou spisovou značkou 13C/198/2012. Priamo v žalobách vzniesol žalobca námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil (zákonného sudcu nevylúčil ani v jednej zo spojených vecí). Okresný súd doručil žalobu žalobcu žalovanej na vyjadrenie. Obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p.; vyjadrenie žalovanej k žalobám riadne doručil právnemu zástupcovi žalobcu prostredníctvom pošty Na prejednanie veci samej nariadil okresný súd pojednávanie (03. 10. 2013), na ktoré riadne a včas predvolal právneho zástupcu žalobcu a zástupcu žalovanej; pred týmto pojednávaním doručil žalobca okresnému súdu návrh na prerušenie konania zo dňa 26. 09. 2013 do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o jeho sťažnosti proti konkrétnemu rozhodnutiu nadriadeného súdu (rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/501/2012 z 15. 10. 2012) o nevylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci; okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania právoplatne zamietol osobitným uznesením č. k. 13C/198/2012-96 zo dňa 08. 10. 2013, ktoré odvolací súd potvrdil uznesením č. k. 14Co/995/2013-122 zo dňa 30. 04. 2014. Napriek tomu žalobca opätovne pred ďalším termínom pojednávania (dňa 23. 04. 2015) doručil súdu jednak návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a prerušenie konania z tých istých dôvodov, že podal sťažnosť Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti rozhodnutiu Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 24NcC/501/2012 a jednak návrh na prerušenie konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010; okresný súd uznesením vyhláseným do zápisnice nariadil pojednávanie v neprítomnosti účastníkov konania; po oboznámení sa s podaniami žalobcu zo dňa 16. 04. 2015 okresný súd konanie o totožnom návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 zastavil a zároveň návrh žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010) ako nedôvodný zamietol; následne vykonal dokazovanie pripojenými exekučnými spismi,

vyhlásil dokazovanie za skončené a verejne vyhlásil napadnutý rozsudok. K spisu okresného súdu sú pripojené v napadnutom rozsudku uvedené konkrétne exekučné spisy ohľadne exekučných konaní, v ktorých mala byť žalobcovi podľa žaloby nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda.

Odvolať žalobcu nie je dôvodné.

Odvolačný súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobcu ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd udáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože žalobca nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v sporných exekučných konaniach. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolačná námietka žalobcu, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí založil žalobca na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010); dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia žalobcu svojim nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť žalovanej za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19. 06. 2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11. 03. 2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12. 09. 2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27. 04. 2012). O žalobcom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu (v jednotlivých spojených veciach) riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil (ani v jednej zo spojených vecí); zo spisu okresného súdu súčasne vyplýva, že uznesenie nadriadeného súdu bolo účastníkom riadne doručené (v každej zo spojených vecí) Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu žalobca v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka žalobcu, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučnými spismi v jeho neprítomnosti, odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná. Zo spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie doručil okresný súd právnenému zástupcovi žalobcu riadne prostredníctvom pošty a včas s poskytnutím 5-dňovej zákonnej lehoty na prípravu na pojednávanie. Žalobca žiadal o zrušenie pojednávania v podstate z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, iný dôvod na odročenie pojednávania neuviedol. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej žalobcom nadriadený súd (v každej zo spojených vecí) riadne rozhodol (konkrétne v konaní sp. zn. 13C/198/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/44/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/199/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/500/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci vylúčil len sudcu JUDr. Petra Banského, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/200/2012 uznesením sp. zn. 3NcC/151/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/201/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/101/2012 zo dňa 10. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/202/2012 uznesením sp. zn. 23NcC/104/2012 zo dňa 16. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/203/2012 uznesením sp. zn. 15NcC/394/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/204/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/122/2012 zo dňa 12. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/205/2012 uznesením sp.

zn. 24NcC/44/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/206/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/44/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/207/2012 uznesením sp. zn. 2NcC/59/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, že vylúčil len sudcu JUDr. Petra Banského a sudkyňu JUDr. Klaudiu Koskovú, ostatných sudcov Okresného súdu Zvolen z prejednávania a rozhodovania tejto veci nevylúčil; v konaní sp. zn. 13C/208/2012 uznesením sp. zn. 24NcC/44/2012 zo dňa 15. 10. 2012 tak, z prejednávania a rozhodovania tejto veci žiadneho zo sudcov Okresného súdu Zvolen nevylúčil); nesúhlas žalobcu s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože žalobcovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.). Na vykonanie pojednávania v neprítomnosti riadne a včas predvolaného žalobcu (resp. jeho právneho zástupcu) boli podľa odvolacieho súdu splnené zákonné podmienky (§ 101 ods. 2 O. s. p.). Postupom okresného súdu v súlade so zákonom nemôže dôjsť k odňatiu možnosti účastníka konať pred súdom. Navyše zo spisu okresného súdu vyplýva, že žalobcovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie žalovanej k žalobám. K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd síce vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, toto však pozostávalo len s oboznámením sa s exekučnými spismi, ktoré ako dôkaz navrhol vykonať samotný žalobca priamo v žalobe s tým, že žalobca bol účastníkom uvedených exekučných konaní, a teda obsah exekučných spisov z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do rozhodnutia exekučného súdu o tejto žiadosti, resp. do rozhodnutia o zastavení exekúcie mu bol nepochybne známy, pretože z exekučných spisov vyplýva, že všetky rozhodnutia boli žalobcovi riadne doručené. Iné dokazovanie okresný súd nevykonal. Okresný súd osobitným uznesením riadne rozhodol aj o prvom návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 26. 09. 2013, ktoré v čase rozhodovania okresného súdu vo veci samej bolo už právoplatné. K tvrdenému odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom nemohlo dôjsť ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zamietnutí prvého návrhu žalobcu zo dňa 26. 09. 2013 na prerušenie konania (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) a rozhodnutím okresného súdu o druhom totožnom návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015, ktorého výsledkom bolo len rozhodnutie o zastavení konania o návrhu na prerušenie konania (do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd) pre prekážku veci rozhodnutej podľa § 159 ods. 3 O. s. p. Žalobca v odvolaní tiež namietal, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci samej, neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Prerušenie konania prichádza do úvahy vtedy, ak počas konania nastane prekážka postupu konania, ktorá je v zásade odstrániteľná procesným postupom súdu. Procesná teória hovorí o tzv. obligatórnom a fakultatívnom prerušení konania. § 109 ods. 2 O. s. p. upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená, také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Pod uvedený prípad spadá aj rozhodovanie o návrhu na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. Zo strany žalobcu bol na prvostupňový súd podaný návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010, zodpovedanie ktorých má podľa názoru žalobcu zásadný význam aj pre konanie v prejednávanej veci; uznesenie Okresného súdu Prešov č. k. 7C/6/2010-269 zo dňa 07. 10. 2013, ktorým podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p. prerušil konanie do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach bolo podľa zistenia odvolacieho súdu zrušené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 22. 12. 2014; následne Okresný súd Prešov uznesením č. k. 7C/6/2010-316 zo dňa 12. 03. 2015 opätovne prerušil konanie a predložil vec Súdnemu dvoru Európskej únie na zodpovedanie prejudiciálnych otázok v znení: (1) či ide o závažné porušenie práva Európskej únie, ak sa vymôže v exekúcii vedenej na základe rozhodcovského rozsudku plnenie z neprijateľnej podmienky v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie; (2) či môže vzniknúť zodpovednosť členského štátu za porušenie komunitárneho práva pred tým, ako účastník konania využije všetky právne prostriedky prislúchajúce mu podľa právneho poriadku členského štátu v konaní o výkone rozhodnutia; vzhľadom na skutkový stav veci, môže v tomto prípade vzniknúť táto zodpovednosť členského štátu pred samotným ukončením konania o výkon rozhodnutia a pred vyčerpaním možnosti žalobkyne požadovať vydanie bezdôvodného obohatenia; (3) v

prípade, ak áno, ši je dostatočne jasným a závažným porušením komunitárneho práva konanie orgánu, ktoré opisuje navrhovateľka, vzhľadom na daný skutkový stav, najmä vzhľadom na absolútnu nečinnosť navrhovateľky a vzhľadom na nevyčerpanie všetkých právnych prostriedkov nápravy umožnených právom členského štátu; (4) ak ide v tomto prípade o dostatočne závažné porušenie komunitárneho práva, je navrhovateľkou uplatňovaná suma škodou, za ktorú má zodpovednosť členský štát; možno škodu v tomto poňatí stotožňovať s vymoženou pohľadávkou, ktorá je bezdôvodným obohatením; (5) či má vydanie bezdôvodného obohatenia, ako právny prostriedok nápravy, prednosť pred náhradou škody; konanie na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 začalo na návrh fyzickej osoby proti Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a obchodnej spoločnosti POHOTOVOST', s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25 (žalobca v prejednávanej veci) o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ide teda o skutkovo a právne odlišnú vec, než je prejednávaná vec začatá na základe žaloby žalobcu; názor okresného súdu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 sa neriešia žiadne otázky, ktoré by mohli mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci, je preto správny.

K odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom preto nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 (do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla položiť žalovaná Slovenská republika, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti v konaní vedenom pred Okresným súdom Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010). Týmto postupom okresného súdu nebol žalobca vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a je plne odôvodnený hospodárnosťou konania; navyše vyhláseným uznesením (aj keď bol výrok obsahom rozsudku nestráca charakter uznesenia) o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania zo dňa 16. 04. 2015 bol okresný súd viazaný (§ 170 ods. 1 O. s. p.), a preto mohol pokračovať v konaní.

Žalobca v odvolaní spochybnil záver okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď trval na porušení svojho práva na rozhodnutie v zákonnej lehote. Odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí aj so záverom okresného súdu o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie ako jedného z predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie žalobcu o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu došlo po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty. Súdna prax sa ustálila na závere, že lehota pätnásť dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neplatí, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a musí rozhodnúť o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/605/2012 zo dňa 14.12.2012, sp. zn. II.ÚS/520/2012 zo dňa 10.07.2013, sp. zn. II.ÚS/248/2013 zo dňa 25.04.2013 alebo sp. zn. II.ÚS/112/2013 zo dňa 13.02.2013). Preto v prípade, že okresný súd (rovnako ako odvolací súd) z pripojených exekučných spisov zistil, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci sp. zn. 27Er/967/2010 (povinný D. J.) bola exekučnému súdu doručená dňa 09. 09. 2010 a exekučný súd ju zamietol uznesením z 03. 01. 2011; vo veci sp. zn. 26Er/412/2010 (povinný E. T.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28. 04. 2010 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 05. 01. 2011; vo veci sp. zn. 22Er/747/2011 (povinná E. R.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 18. 08. 2011 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 19. 08. 2011; vo veci sp. zn. 27Er/264/2011 (povinná A. G.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 21. 03. 2011 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 20. 05. 2011; vo veci sp. zn. 20Er/273/2011 (povinná E. J.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 02. 05. 2011 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 19. 05. 2011; vo veci sp. zn. 24Er/718/2010 (povinný D. T.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 09. 09. 2010 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 22. 10. 2010; vo veci sp. zn. 24Er/702/2011 (povinný E. G.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 05. 08. 2011 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 02. 11. 2011; vo veci sp. zn. 27Er/1049/2010 (povinná I. G.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 07. 10. 2010 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 19. 05. 2011; vo veci sp. zn. 26Er/573/2010 (povinná I. J.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 28. 05. 2010 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 16. 05. 2011; vo veci sp. zn. 24Er/777/2009 (povinný E. R.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 02. 11. 2009 a okresný súd

ju zamietol uznesením zo dňa 08. 11. 2010; vo veci sp. zn. 22Er/943/2010 (povinný H. P.) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená 23. 09. 2010 a okresný súd ju zamietol uznesením zo dňa 06. 07. 2011; uvedený postup a obdobie nemožno považovať za nesprávny úradný postup (prieťahy v konaní) a je plne odôvodnený potrebou skúmania formálnej a materiálnej vykonateľnosti predložených exekučných titulov. Odvolací súd uvádza, že vzhľadom na množstvo exekučných konaní, ktoré žalobca iniciuje pred okresným súdom, je ústavne akceptovateľná aj relatívne dlhšia lehota nevyhnutne potrebná na vykonanie tejto činnosti (pozri napríklad uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/606/2012 zo dňa 14.12.2012 alebo sp. zn. II.ÚS/245/2013 zo dňa 25.04.2013).

Nakoniec žalobca v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobera uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje žalobcom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom žalovanej v konaní, ktorá však žiadne trovy konania nežiadala nahraďiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Žalovaná bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná a vzniklo jej voči plne neúspešnému žalobcovi právo na náhradu trov konania. Keďže však žalovaná neurobila žiadny návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania a ani jej žiadne nevyplývajú zo spisu, odvolací súd jej náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi nepriznal.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3: 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.